

ગાઝલ-હિન્દ

|| ૩ ||

ડૉ. ગોપાલચંદ્રની આમળી ગ્રંથ-સૂચી.

|| ૩ ||

બે આનંદ.

Copy Right by C. B. Shah

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાષ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૧૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધીજી ૧૨૬

વિષય ૬૪૬૮ : ૪ ૪૬૮

ગઝલ-હિન્દ

નઈ, ગઝલ—“મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.”
 મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે, મમે હીજ તો દેખા ન છને મુઝે.
 કાફલે વાલે સખ મએ, મંય હાથ મલતા રહે ગયા,
 જન તડપતી રહે અઈ—ઓર દીલ મચલતા રહે ગયા;
 લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 દેખીએ કીસ્મત મેં લીખી હે જ્યારત યા નહીં,
 ફેખીએ રોઝે પે હજરત, બુલાતે હેં યા નહિં;
 ચોંહી સોચ હય ખારા મહીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 અય અજલ મલ જન લે, એ, જન બહોત મૂસ્કીસમેં હૈ,
 જન હું રોઝે પે એ, અરમાન મેરે દીલમે હૈ;
 કોઈ દીન અબી ઓર હે છને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 હીંદસે યા સાકીએ કૌસર બુલા લીજે મુઝે,
 એક ખ્યાલા આખે જમજમ કા પીલા દીજે મુઝે;
 પડે હીજમેં પીને ન આંધુ મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 યા મોહંમદ મુસ્તફા તકસીન તો કીજે મેરી,
 જ્વાલીયો ફુરકત મેં જલતા હું, ખખર લીજે મેરી;
 લય મએ માતકે આને પસીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.
 ફીકરે દુન્યા સેકડો હંય, એક હશરતે સીદાર હૈ,
 મય મુસાફીર હું અહેલા, તેરી મદદ દરકાર હૈ;
 કોઈ રાહમેં છૂટે ન છીને મુઝે, મેરે મૈલા બુલાલો મહીને મુઝે.

[૨]

માર હાથા ઇસ વતન ને, ઔર હિંદુસ્તાન ને,
 મુઝસી ને બેઠસીને શોકને અરમાન ને;
 હીએ રંજપે રંજ સહીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.
 આરમા ધુધામે જાંભીન પકડે વતન રોકા કરે,
 મંચ ન ઠયરંગા ઠયરંગા કોઈ ચીખા કરે;
 કીયા યાદ હૈ મેરે નખીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.
 અરકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંચ ખરસાઉંગા,
 નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ મહીને જાઈંગા;
 યેહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે, મેરે મૌલા ખુલાલો મહીને મુઝે.

ગઝલ-નાઅત. તજે-કબ્લાલી—

તવહીદકા હંકા આલમમેં ખજવા દીયા કમલીવાલેને,
 ફુલ : લાએલાહા ઇલ્લાહલાહ, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
 જખ ચહરએ અનવર કમલીસે, ચમકાદીયા કમલીવાલેને,
 ઘંધાર ઘટામે સૂરજકો, શરમાદીયા કમલીવાલેને.
 દિલ એસે રંગીલેકે સદકે જાં, ઔર એસે હટીલેકે કુરખાં,
 હટ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો, ખખશા દીયા કમલીવાલેને.
 ખનખનકે ગયે મેહરાજકી રાખ વલ્લેકી છપખી ઉસપે અજખ,
 જન્મતકો હુરો : ગીલમાં કો, તલપાદીયા કમલીવાલેને.
 મુલકોંકી મહકને મસ્ત કીયા, ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના,
 હરતરહકી ખાંકી અદાઓસે, હુદવા દીયા કમલીવાલેને.
 પીપીકે પ્યાલે કૌસરકે, હુંદીએ મુઝે છ બરબર કે,
 ઈન્ના આતેના કલકૌસર, ફરમાદીયા કમલીવાલેને.
 વોહ કમલી અજખ લાકીમતથી, કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી,
 સખ ઝરકે હો શાલે વાલોકો, શરમા દીયા કમલીવાલેને.
 જખ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો, મેરાજકી રાખ ઇનઆમ મીલા,
 ખુશહોકે હામત કમલીકા, ફેલાદીયા કમલીવાલેને.

પુશકી તરી પેદા કરી હરશાખ હરી પેદા કરી,
 મહીં ખાગે-જહાંમે રહમતકા ખરસા દીયા કમલીવાલેને.
 બએ અશ'પે કુંબ હુઆ હાંસીલ, અદલાહસે બકે હુએ વાસીલ,
 કયા બને ખુદાકો બકર કયા સમજાદીયા કમલીવાલેને.
 ઇસ્લામ મીલા, ઇમાન મીલા, પઠનેકે લીએ કુરઆન મીલા,
 જુદતકો બે કુછ દીલવાના થા, દીલવાદીયા કમલીવાલેને.

ગઝલે-જલીલ-કબાલી—

તલવાર ખીંચકે પંજએ કાતીલમે રેહ ગઈ,
 બીસમીલકી આરઝુ દીલે બીસમીલમે રેહ ગઈ.
 ઝોંકા જખ આ ગયા કોઈ મઝનુકી આહુકા,
 લયલા તળપ કે પરદએ, મેહમીલ મે રેહ ગઈ.
 શીરતી રહી નીગાહમે તસવીર યાર કી,
 આખીર ઉતરકે આખસે, વેા દીલમે રેહ ગઈ.
 કાતીલ હાથ-હાથ, રૂકાલી તો કબ રૂકા—
 થાડીસી જાન જખ તને, બીસમીલ મે રેહ ગઈ.
 અચ તેગે નાઝ ઇતનાલી તેજી ન ચાહીએ,
 દીદારકી હવસ દીલે બીસમીલ મે રેહ ગઈ.
 ખંજર ઇધર ખીંચા-ઉધર આહે ખીંચી મગર,
 થાડીસી ચલકે બીસમીલ વ કાતીલ મે રેહ ગઈ.
 ચલતી હે તેગે નાઝ-મઝે લુટલો “જલીલ,”
 કહેના ન શીર કલી કે હવસ દીલમે રેહ ગઈ.

ગઝલે-જલીલ, તર્જે-કબાલી—

બે દીલકો ખો ચુકે હંચ, વોહ દીલકો કુંઠતે હંચ,
 હર દીલસે તંગ હોકર, કાતીલ કો કુંઠતે હંચ.
 કયા કુન હંચ જુસત જુકી, ચે લી ખખર નહી હંચ,
 દીલખરકો કુંઠત હંચ-યા દીલકો કુંઠતે હંચ.

રાહે તલબમેં એસા વા રફતા કેન હોંગા,
 મનઝીલપે હમ પાંહચે કેં મનઝીલકો હુંઠતે હય.
 કાટે નહિ જો કટત, દુરકતમે દીન હમારે,
 ખન્જરકી હસત જુમે કાતીલકો હુંઠતે હય.
 જો જખમ દે ચુકે હય, છ લેનેકા હય કાંરી,
 અખ કીસ લીએ વોહ અપને કાતીલકો હુંઠતે હય.
 તુમને જો અપને રખસે પર્ઘા ઉઠા દીયા હય,
 તારે ફલકપે માહિ, કામીલકો હુંઠતે હય.
 અદ્વારે ઇશક લયલા-મજનુ કે બનમે અબતક,
 ઉઠતે હય જો બગોલે મહમીલકો હુંઠતે હય.
 બે તીરો બે કમાંકે જો દીલ શીકાર કરલે,
 હમ તો “જલીલ” એસે, કાતીલકો હુંઠતે હય.

ગઝલે-મુઝતર-કબાલી

મીલનાયા તો મીલ જાતે, ઉસ તુરે મુજરહસે,
 કયુ' જાકે ચલે આએ, દરબારે મોહમદસે.
 અલ્લાહકે પદલેમે, વેહદતકે સીવા કયા હય,
 જો કુછ હમેં લેના હય, વો લેલેગે મોહમદસે.
 રોઝે મે મોહમદકે મેને બ ખુદા દેખા,
 અલ્લાહકી આવાઝે આઈ ઉસી ગુમખંદસે.
 લીલ્લાહ મેરી તુરબતસે-ચુપ ચાપ ચલે જાવો,
 ગર તુમને મુજે છોડા, કેહ દુંગા મે મોહમદસે.
 અચ બાહેસખા તુરબત, મોહતાજે મુરમત હય
 મીટી મુજે થોડીસી, લાદે દરે આહમદસે.

[૫]

કંચુ ઝીકર ખુદા છેડા, અચ મુનકરો તુરખતપર,
કુછ ખાતુ ન કરનેદી, તસવીરે મોહમદસે.
“મુઝતર” મુજે તોખાકી, હુસ વઝાકે યાદ આઈ,
નીકલા મંચ હુગર થામે, દુટે હુવે મરકદસે.
મઝલે-અકબર. તર્જે-કન્વાલી.

પ્રુમહેં દરખ રોઝખે વાલે કે સામને,
મજલું ખડા હૈ ખૈમખે, લેલા કે સામને.
એક એક કો ખખશવાએગે મેહશરમે હક સે વો,
ચુમુફીખત પડી હૈ-જુલેખા કે સામને.
જલથે કે દેખને કે લીયે જી તો કોઈ હો,
મુહસે નકાખ ઉલટ દીયા મુસાકે સામને.
કચશા મુકામ કાફલેવાલે ચલે ચલો,
હેરેગે ચલકે ઉસ સહેવાલા કે સામને.
હુસ મુરેદકે ન હઝરતે ઈસા હુલા સકે,
લે આઓ ઉસકો મેરે મોલાકે સામને.
કહે દીહુયો સખી મેરી હાલત ઝરા ઝરા,
જાના હો ગર તેરા-મેરે આકા કે સામને
ફીર વો કરમ કરે ન કરે ઈખતીયાર હો,
હાં “અકબર” તું અરઝ કરતો ઝરા જાકે સામને
મઝલે-આશીક-તર્જે-કન્વાલી.

મુસકુશતે જાતે હેં કુછ મુંહસે ફરમાને બાદ,
બીજલીયાં ચમકા રહે હેં કુવ ખરસાનેકે બાદ.

કૌન હોતા હે દીલે અફસુરદાકા પુરસાને હાલ,
 કુલકી ખુશખુ લી ઉડજતી હે સુરઝાનેકે બાહ.
 કબરમે' કયા કયાં ફરીશતોકે યા અરમાને સવાલ,
 કુછ ન પુછા મુજસે તેસ નામ બતલાનેકે બાહ.
 કુલ ચઢાયેગે લલહ પર જુનસે ચે ઉમ્મીદ થી,
 વોલી પત્થર રખ ગએ સીનેપે દફનાનેકે બાહ.
 ઉંમર ભરમે' દોહી ઘડીયાં મુઝપે યુજરી હે કઠન,
 આપકે આનેસે પહેલે આપકે બનેકે બાહ.
 તુ' દીયે બ સાફીયા પયમાના પયમાનેકે બાહ.
 ખાત મતલબકી કહુ'ગા હોશમે' આનેકે બાહ.
 મુખ'ર હોતા હે ઈનશાન આપ્રતે સેહનેકે બાહ,
 રંગલાતી હે હીના પત્થરપે પીસબનેકે બાહ.
 બે જલાતા હે ફીસીકે ખુદ વો જલતા હે જરૂર.
 શમઆલી જલતી રહી પરવાના જલ બનેકે બાહ
 કયા શરાબે તાબને પસતીસે પાયા હે ઉરૂજ,
 સર ચળી હે હલકસે નીચે ઉતરબનોકે બાહ.
 કેસી આંખે ફેરલી મતલબ નીકલ બનેકે બાહ.
 ઉંમર આઘી આ ગાંધ પર હે અલી નખરે વોહી.
 બલ ન રસીકા ગયા અપ્રસોસ જલ બનેકે બાહ
 હીલાસાઝી કહેતીહે ઉનકે કે બસ વો આંચુકે,
 મેંહદી કયા બેઠેગે દ્રવરન ગુદકે મુલ બનેકે બાહ.
 ઉંમર ભર ઉનકે તો મેરી શિકલસે નફરત રહી,
 અબ વો ચહેરે દેખતે હે' હમ નીકલ બનેકે બાહ.

ચાહ આપગી વફાએ તુમકો મેરી દેખના,
કહર હોગી તુમકો મેરી-મેરે મર જાનેકે બાહ.
આવ મીલ જાવ મલે “આશીક” શે કયા તકરાર હે
મુલેહબી હો જાતી હે, આપસમે ચલ આનેકે બાહ.
મઝલે-તજજમુલ, તજે-કબાલી.—

કોનસે દીલમેં નહિ રંગ રંગીલા મેરા,
હર નજરમેં હે બસા છેલ છપીલા મેરા.
દામ ઇસ્કાં કા મીટા દેગા મેરે દામનસે,
રંગે ઇસ્કા મેં ડુબા દેગા રંગીલા મેરા.
હમમેં હોગી મુરીદોડી ન જખતક બખશીશ
હટને વાલા નહિં મયદા સે હટીલા મેરા,
અવલીયા ચીસ્તકેસારે હય બરાતી જસકે
ચરમે બહદુર વોહ દુલા હે સજલા મેરા.
હક પરસ્તી કા તમાશો નજર આયા સખકો,
આચા અજમેરમેં જખ છેલ છપીલા મેરા,
નામ લેવા મંચ તેરા ઔર હંચ ઘર ઘર મેરે,
મંચ બેહીસથી હું મેરે સાથ કબીલા મેરા.
ગૂલરખાને ચમને દહેર હો કુરખાં દીલસે,
રંગ રૂપ મના દીખાદે જો રંગીલા મેરા,
દરસે ખવાળ કે મેં ઇનઆમને લેકર કે ટાલા.
ખવાળ વાલોં ને રખખા નામ હટીલા મેરા,
જય રહા હે નિમોહ ખલક મેં અલ્લાહ અલ્લાહ
બસ રહા હે દીસે આલમ મેં રંગીલા મેરાં,

અથ “તજજસુલ” દીલો જનો જગરકા સાલી,
વેાહ રંગીલા વેાહ છબીલા વેાં સજલા મેરા

ગઝલે-લતીફ-મોલીફ ગુલહસ્તે હાજા.—

અલ્લાહકી રહેમતસે અલતાફે મોહમ્મદસે,
ખાલી ન શીરા કોઈ હરગીઝ હરે અહમ્મદસે
અલ્લાહકો પયછાનાં પ્યારે, નબી અહેમદસે,
ઈસલામ ફૂલા ફુલા ગુલઝારે મોહમ્મદસે.
હેં શમસો કમર રોશન, દોનો રૂપે અહેમદસે,
હેરોનહે દો-આલમ ઉસ તુરે મુજર—રહસે,
તું મુંજકો શખા લેચલ ઓહસાન બડા હોગા,
ખાલી નહી આઈમા જાકર હરે અહેમદસે.
અલ્લાહકા બન્દા હું મે ઉમ્મતે અહેમદ હું,
કહતા હુવા ઉંકુંગા મયશરમે—યે—સકરહસે.
ઉમ્મતકો તેરી બખ્સા મેહબુબ મેરે પ્યારે,
મેરાજકી શખ ખાલીફ, કહતા થા મોહમ્મદસે.
સીનેમે મોહમ્મદકી તસવીર તુમાયાં હે,
મીલતા હુઆ યે દીલ હે ઉસ તુરકે ગુમ્મદસે.
મહબુબે ખુદા તુહે મહબુબે ખુદા તુહે.
હે શાને ખુદા જાહેર પ્યારે તેરે ગુમ્મદસે,
મકરહલી “લતીફ” અપના બાનજાઓ મદીનેમે,
કયું જાકે ચલે આઓ દરબારે મોહમ્મદસે.

નર્મ-કવ્વાલી. તળે-ગાઝલ—

મેં ખુદી અયસી બાહી કુછ ઉનકે આ જાનેકે બાદ.
 યાતી આયા હોસબી તો મોત આ જાનેકે બાદ.
 ખંદા ઝન હોતે હેં મો પહેલુસુ ઉઠ જાનેકે બાદ.
 દેખીએ કયા ગુલખીમે ઈસ ફુલ બારસાનેકે બાદ.
 ચાએ નાજમીન લુફ્ફમ કલામી કુછ મીલા,
 બનગએ વૈ ખુત સરાપા મેરે આજાનેકે બાદ,
 અયફલક અઝા નહિ વૈ રોજકા ઝુલમો સીતમ,
 શીરસીતમ ઢાએગા કોસપર મેરે મરજાનેકે બાદ
 કીસકો બતલાઉં શમે ગમકો નયા મેરા રશીક,
 હોસબી જાતે રહયે આપકે જાનેકે બાદ.
 દોલતે દીદારસે યું શાદહો જાતે હય હમ,
 જેસે ખુશ હોતા હય કોઇ માલો ઝરપાનેકે બાદ.
 બાદે મજનુ રંગ દીખલાએ ન કયું બેહશત મેરી,
 એક દીવાના હુવા કરતા હય દીવાનેકે બાદ,
 ઝીંદગીમેં જીજકદર ચાહો કરો ઝુલમો સીતમ,
 ચાદ આઉંગા મંમરમે—તુમકો મરજાનેકે બાદ.
 દીનતો જયું તું કરકે કટ જાતા હય હીજયે પારમે,
 સરપે આતીહય કયામત, શામ હો જાનેકે બાદ.

નર્મ-મઝલ-મુખમમસ—

અહીં પ્રીયા વોહ દેશ ખુલાસો હિંદમેં જ્યા ગલરાવત હય,
 બિરહ કી બયરન દરસકી ખાશી, કાહેકો મોહો તડપાવત હય.
 ખદંગ ફેંકે ઝાલીમ, જરા ઝંકારે લીએ,
 ઇશરફી એક નજર વશમે સુરમાસાકે લીએ,
 પું ફુરને ખુદા કાફી અદાકે લીએ,
 નકાબે રમએ હિંદ કરા ખુદાકે લીએ.

મરીત પીઆ કહી ન કીનો નીસદીન મોહે સતાવત હય.
 મઝાહી કયા હય મહોબતમે' બે વફાઈકા,
 ચે તજી ખુબ નીકાલા હય દીલરૂબાઈ કા.
 દીખા મદીને કો અબ વકત હય રસાઈ કા.
 ઉઠા કે ફેંકે સદકા તેરી ખુદાઈ કા.
 તુહી સબકા ખેવનહારા, કાહેકો ફર લગાવતહયમેરેઅન્હેપીયા.
 તુહી બતાવે મેરા અબતીયાર કયસે હો,
 ખફા જબ આપ હો દીલકો કરાર કયસે હો.
 ચેનસે અબ ચેહ બદલે હાલે ઝાર કયસે હો,
 ખીઝાંબે આએ તો ફરલે બહાર કયસે હો.
 હિમંડ હિમંડ પીઆ નયન હમારે નેહકા મહે' બરસાવત હય.
 નઈ-કબ્વાલી તજી-મઝહર—

સોચલે કાતીલ ન ગમહો મેરે મર જાને કે બાદ,
 આદમી પચતાતા હય હફસે-ગુઝર જાને કે બાદ.
 કરકે વખ્ત વોહ ન આએ અપને ધર જાને કે બાદ,
 હાથ હમ મલતે રહે મૌકા ગુજર જાને કે બાદ.
 હીજરફી શામલી મેરા એક મુનીસો ગમ ખવારથી,
 મે અકેલા રેહ ગયા ફરકે જગર જાને કે બાદ.
 મરહુમે તસ કીનકે પાંઉમે થા પોશીદા નીમક,
 આબલે ફીર ફુટ નીકલે ઝખ્મ લાર જાને કે બાદ.
 સર જુદા હોતેહી ઉસને લે લીઆ આગેશમે,
 વસ્ત્રકે છુટે મજેહ હમને તો મર જાને કે બાદ.
 કેહતે હય વોછાડદો હરકમ શીકાયત ગેરફી,
 હમ ન આયેગે તુમ્હેદીલસે ઉતર જાને કે બાદ.
 સચ ન માનેગે ન માનેગે વોહ મેરી દાસતાં,
 હાં યકી લાએ તો લાએ મેરે મર જાને કે બાદ.

કોઈ સેવ સકતા નહિ મેરે શીવા ઉનકે સીતમ,
 દેખના પચતાએએ વોહ મેરે મર જાને કે બાદ.
 અબલી કુછ હય વકત “મઝહર” તોબાહ ઇસ્તિયાસે કરે,
 વરના પછતાવોએ દુન્યાસે ગુજર જાને કે બાદ.

બઝલે-સુરતફા તર્જે-કન્વાલી—

બસાર ગુરે રખખુલ—ઉલા બનકે આયા,

નયે રંગસે જા—બજા બનકે આયા.

બને અબીયા અવલીયા સબ બરાતી.

જો દુલ્હા હબીબે ખુદા બનકે આયા.

કહીં લાલા વ ગુલ કહીં ચાંદ સુરજ,

તબસ્સાએ અરજો સમા બનકે આયા.

અગર લહેર આધ બને શકસે ગૌહર,

જો મૌજ આ-ગધ ખુલખુલા બનકે આયા.

કહીં અવલીયા બનકે શાને દીખાધ,

કહીં આશીકે મુખતીલા બનકે આયા.

કહીં શકસે ઇસા કહીં શકસે મુસા,

કહીં યુસુફે દીલ-રખા બનકે આયા.

બહોત ગુલ ખીલે ઇસ જહાંમે વ લેકીન,

બહાર બાઈ જબ “મુસતફા” બનકે આયા.

તોફરો મૂમતાઝ—ગઝલ—

બાવલેકી મોત કા હે વાકેયા યે દર્દનાક

હાએ છસકે ગમસે ખામે કાહે દીલબી ચાક-ચોક !

મોહરોંમે જો હડા શીરતા થા વો હે ઝેરે ખાક !

જોક હમલેમે કીયા સદ્દાક કાતીલને હલાક !

કીયા કંકુ ક્યું-જનસે-અપની વો ખીચારા મયા !

[૧૨]

ઇશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 હય ને રરકે હુર વો મુમતાઝ બેગમ ગુલ બહન !
 ખુશ ખરામો ખુશ કદો ગુલ પાયરહન ગુનચે દહન !
 ખુબર નાઝુક અલ નાઝ આફરી શીરીમુખન !
 દીલરખા વ દીલ નસીનો જાનવાજો સીમતન !
 ઉસકી ઉલ્લાસ હી મે સારા ઝોર ઝોર મારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 ઇશકમે ઉસકી હુકુમત ઝોર દોલત બી ગધ !
 જાન બી દી મુક્તમે, હાથોસે ઇજાત બી ગધ !
 વસ્લકી રાતે બી રખસત સુમે ઇસરત બી ગધ !
 મુશ્કેલોંકી દુસમનીસે આહકી પીતબી ગધ !
 અલગરઝ સામાને ફરહત થા ને કુછ સારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 વાલકેસર પર ને હે ગુલઝર વો મલખાર હીલ !
 હુસન કા મંનજર વો પુર અનવાર વો મલખાર હીલ !
 કયુ ન હો મરગુબે હક ઝરદાર વો મલખાર હીલ !
 હે ફરાહ બકસ ઝોર ફરહત બાર વો મલખાર હીલ !
 પ્રય કે મર્ગ ઉસકે લીએ લેકર વહીં મારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 ચર્ખ હે સુસદર વ હુસનુ ઇશક કી હે દારોગીર !
 ઉડ ગયા રંગે કમર શીકા પડા બદરે મુતીર !
 ચે તમૈયુર દેખકર હયરાન હેં બરનાવ પીર !
 કાંપતા હે ખોદસે હર એક મોહતબજો અમીર !
 હાય કયસા આસમાને આજકા તારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગી મેં આવલા મારા ગયા !
 કોઇ મદ્દતુ હકપે કોઇ હુસને બહીર પુર નીસાર !

હય નહ હર એક સાને કુદરતે પરવર દીગાર !
 ઇન દીલા ખાતે જહાં કે હે' અજબ લયલો નહાર !
 એક હાલત પર કીસકો બી નહીં સખરો કરાર !
 જસકા યે ખાકા હય ઝેરે ખાક વો પીયારા ગયા !
 ઇશક કી દીવાનગીમે' આવલા મારા ગયા !

નાટકે-એમાં શું ?-ગઝલે-કબાલી-

દીલ હય વહી જસ દીલમેં, મહોખ્ત ત કીસીકી,
 હય આંખ વહી જસમેં, શરાફત હો કીસીકી.
 ક્યું હાથ સમે વસ્લ લગાને નહીં દેતે,
 માશુક હો તુમ-યા-કે, અનામત હો કીસીકી.
 શમાકો દેખકર મયકીસે, યું કહેતા હય પરવાના,
 જો ચાહે જલના ઇશકમેં, મુજ સાહી જલ જના.
 શમાકી એકરારી કો. કહાં પહોંચેગા પરવાના,
 લરજના, થર થરાના, સરકટાના—સાફ જલ જના.
 હોતા હય ઉન્હે રશક તો, હો મેરી બલાસે,
 જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી,

ગઝલે-ચુમુકે-તર્જે-કબાલી-

તડપા કે દીલ મેરા નિગાહેં ચાર રહે ગઈ,
 થોડીસી ચલકે આજ ચેહ તલવાર રહે ગઈ.
 ક્યા હુસ્ન થાકે આંખસે દેખા હજાર બાર,
 શીરબી નજરકો હસરતે હીદાર રહે ગઈ.
 મહેશીલમેં ઉસકી રંગ જમા થા ન ઇશકા,
 તુમસે યે ખાત દીલય, ખુંખાજ રહે ગઈ.
 ઠટ ઠટ ગયે ખુતે. કાતિલકી ચાલ પર,
 એસા ચલા વો તેજ-કે તલવાર રહે ગઈ.

હુરનો જમાવકા રૂકત, અફસાના રહે ગયા,
ચુસુકે રહે ન ગરમી-યે-ખાખર રહે ગઈ.

રેસખાળો'કો-નસીહત-તજો-શયેર.

ઘોડા લગાયા વીન ઓર આયા પીલેસમે
ખીચડી કે વાંધે પડ ગયે ખંખઈકી રેસમે (૧)

અવલ તો રેસ ખાળો' ને છુકે બના લીયા
શીર ખાદ ઉસમે ઘોડે કે નામો નીસાં દીયા
નામો નીસાં કે સાથની નંખર લગા દીયા
ઉસકો તો એ'ડીકપ બનાકે ખીકા દીયા
ધસી તરાંહસે ધુમ હય હમેશ રેશમે

ખીચડી કે વાંધે પડગયે ખંખઈકી રેશમે (૨)

અખ રેસકે મેદાનમે' શનીચરકો આ ગયે
નંખર બનાકે લાયે થે વો સખ લગા દીયા

ખહાદુર જંગ ઓર ખમીસાકા નામ થા
ઉસકો તો વીન ઓર પીલેસમે લગા દીયે

ધસ વાસ્તે ખુશી હોકે જોડે હય ધુનમે'

ખીચડીકે વાંધે પડગયે ખંખઈકી રેસમે (૩)

ઘોડેકી ટાપ ગરદને ખીસમીલ મે ચલ ગઈ

ઈનસાં 'તો કયા ફરીસ્તાંકી નીયત ખહલગઈ

ડારી ફુઈ સુફેદ જવાની બી હલ ગઈ

ઘોડા જો આયા વીન તખીયત ખહલ ગઈ

હમકો તો વીનમે ન મીલા ઓર પીલેસમે

ખીચડીકે વાંધે પડગયે મખંઈકી રેસમે (૪)

અખ માલો જરકો હારકર ખેકાર હો ગયે

શીર ધરમે આકે શીકરમે ખીમાર હો ગયે

ઐયરતકો બોલે જલદીશે તોડે ઉતાર દે
 રૂપકો વેળે જાકે લોકે આયે ગીર માર કે
 ખીચડીકે વાંધે પડગયે પુનેકી રેસમે
 ખીચડીકે વાંધે હોગયે બંબલકી રેસમે (૫)

“ભોગીકા બરન.”—ચાર—બયત—

મઝલે-રહમતબાન, અજમેર.

ભોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર.
 મસજીદમેં અને મુલ્લાં તે મંદરમેં પુજારી,
 દરગાહોં મેં સબદહ નરીબન કે ગુજારી;
 હર નગરીમેં ઢુંઢા ઢીયા બન બનકે ભીખારી,
 કયા કયા ન ઢીયા મયને તેરે હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 પંડીત ભી જરહા ભી સેવામેં ભી બુલાએ,
 સયારે સનાસો કો ભી હીન અપને હીખાએ;
 હર અમીલો કામીલ સે વજ્રકે ભી પહાએ,
 કયા કયા ન જતન કર ચુકા હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 મજનુ કી તરહ ફિરતા હું આવાર હસા બન બન,
 ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન;
 ઉશ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન,
 મોજુદ રંગે હય મેરી બુખાર કી ખાતીર.—ભોગીકા.
 ના કૂચ મેં પાયા ન હિસે ખાગે અજમેં મેં,
 કચાબેમેં ભી ઢુંઢા હિસે કારીકે મકા મેં;
 મસજીદ મેં મીલા ઓર ન મીલા કૂચે બુતામેં,
 દર દર મંચ ફિરા અપને ખરીદદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.
 મુદદત સે હીલો જાસે હું મંચ શયહા તુમહારા,
 લીલાહ બુગા આતશે હીજરાં કા શરારા;
 એવેન હુવા જતા હું હીદારકી ખાતીર.—ભોગીકા.

૬૦ તમામ શુદ્ધ. ૬૧

હદીયતુલ મુસ્લેમીન

ઉમદા છાપ અને સાફ હરફવાળી મોટી બુક.
કીંમત બાર આના.

દેવતાઈ બોલતો

અતીશય ચમત્કારી વાર્તાથી ભરપૂર મોટી બુક, ફેન્સી પુઠું.
કીંમત બાર આના.

બાદશાહ બીરબલ

હાજરબવાબી અને બુદ્ધીવર્ધક વાર્તાઓનો બહુમુલ્ય ખજાનો.
કીંમત એક રૂપીયો.

હરેકનું ટપાલ ખર્ચ બુકું. બહારગામથી મંગાવનારા-
ઓએ પોતાનું સરનામું ચોખ્ખાં અક્ષરે લખવું. ઉપર લખેલી
બુકો ઉપરાંત બીજી વાર્તા, નાટકો, નોવેલ, કીસ્સા, કહાની,
ગાયન, લજન, બાદુ, હુન્નર, વીગેરે બુકો બોઈતી હોય તે
'નીચેને સરનામે જરૂર લખો.

શાં ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !! તૈયાર છે !!!

તાકીદે મંગાવો.

—: યાની :—

પરસ્તાને ગૌહર.

ઉમદા મશહુર શાઝલ કન્વાલીના મોટા જથ્થો. પચરંગી,
ફેન્સી પુઠા સાથે. કીંમત દર્શાવના.

ગાઝલે હિન્દ

આ બુકનાં નમુનાની એથી ઉપલ મોટી બુક
કીંમત ચાર આના.

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧ થી ૮ સખ્યાબંધ ચીત્રો.

મશહુર નાટકોનાં લોકપ્રીય ગાયનોના મોટા ખજાનો.

કીંમત એક રૂપીયા.

દરેકનું ચોપ્ટેજ અલગ.

મળવાનું ઠેકાણું:—

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર

રાણીતલાવ—સુરત.

સુરત બરાનપુરી બાગળ, બાજુવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં
આવેલા શ્રી “અનાવિલ બંધુ” પ્રી પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ
નાયકે છાપ્યું.

